

Det lægger op til, at hvis der ikke er andre, så kan man bruge denne hjemmel. Så jeg tror i virkeligheden ikke, vi er så langt fra hinanden.

Fru Pernille Sams var også inde på de minutiøse annoncetekster, og det har jeg svaret på. Men det kan vi naturligvis også i mere grundig form vende tilbage til under udvalgsbehandlingen.

Endelig vedrørende finansieringsgebyr ved alternativ finansiering: Ja, forholdet er jo det, at hvis man med seriositet skal kunne sikre sig et andet finansieringstilbud end det, der er det centrale, gennemarbejdede finansieringstilbud, fremlagt i forbindelse med annonceringen og købsaftalen, så ville de, der skal give dette finansieringstilbud, ofte være i den situation, at de måtte se på, hvad det var for en ejendom, de skulle give lån i.

Hvis det så kunne belægges med et større gebyr, var det jo faktisk en hindring for det, jeg synes er et absolut afgørende hovedprincip, nemlig at der ikke på nogen måde må lægges hindringer i vejen for, at man kan vælge en anden finansiering end den, der er tilbudt. Det er lige netop inden for de områder, at vi i de senere år har set nogle af problemerne i ejendomshandel.

Jeg synes, vi skal være med til at gøre så meget, vi kan herfra som lovgivere, for, at vi faktisk reducerer hindringerne og tværtimod skaber de præcise forudsætninger for, at man faktisk træffer to beslutninger, og at det indebærer, at man også kan have et relevant konkurrerende finansieringstilbud, som også bygger på en ordentlig besigtigelse af ejendommen.

Hr. Ole Sohn spørger til, om regeringen vil tage nogle initiativer til præsentation af konsekvenser af ny lovgivning i forbindelse med ejendomshandler. Det vil regeringen gerne. Det har regeringen faktisk undervejs været meget opmærksom på, allerede da pinsepakken blev præsenteret, fordi vi nemlig havde dårlige erfaringer fra midten af 1980'erne med den daværende skattereform.

Det varede meget lang tid, før den satte sig, kan man sige, i forbindelse med ejendomshandler, og det gjorde, at vi var en del, der faktisk var af den opfattelse, at en del ejendomshandler blev gennemført på et grundlag, som de pågældende købere aldrig havde bundet an med, hvis de havde fået en grundig nok oplysning.

Derfor har vi meget hurtigt været i kontakt med Dansk Ejendomsmæglerforening, som også reagerede meget hurtigt og meget positivt.

Jeg som erhvervsminister udsendte en ny vejledning om oplysningerne og gav en beskrivelse af, hvilke ting der skulle med, og hvilke ændringer med hensyn til ejendomsformidling der nøjagtig lå i pinsepakkens vedtagelse.

Dansk Ejendomsmæglerforening reagerede meget hurtigt – så vidt jeg husker var det den 2. juli, altså mindre end en uge efter at pinsepakken var vedtaget – med at melde ud om udviklingen af et system, der kunne håndtere det for ejendomsmæglerne, og melde ud om en overgangsløsning, hvor køberne ville blive informeret om, at der var noget, man ikke præcis kunne udregne, men som man kunne gøre opmærksom på i forbindelse med ejendomshandlerne.

Det har så vist sig, at der er en hel del ejendomsmæglerne, der faktisk ikke har levet op til de budskaber fra deres egen forening. Derfor har Dansk Ejendomsmæglerforening igen søgt at rette op på tingene, og regeringen har meldt, at vi vil foranstalte, at man umiddelbart inde i det nye år laver et tjek på, hvordan tingene ser ud, for da skulle systemet efter alt at dømme være på plads, sådan at vi også har nogle rigtige billeder af, hvad det er man køber ikke kun efter gammel lovgivning, men også efter ny lovgivning, som træder i kraft i løbet af årene, der kommer.

Til hr. Egil Møller, der gerne ville spørge, om statens krav dog ikke kunne trækkes lidt tilbage, når vi nu godt ville gøre det lidt billigere: Der er jo ikke nogen konkurrence. Vi har jo kun én stat, det er rigtigt. Vi har også kun én regering. Vi har kun ét Folketing, og det er jo altså Folketinget, der vedtager den slags. Der vil jeg sige, at udgangspunktet netop for både idégruppens arbejde og boligrapporten har været, at det ikke var de statslige afgifter, der skulle ses på.

Det var med velberåd hu. Vi finder faktisk ikke, at der er noget grundlag for at bidrage med statskassepenge til det formål, der lægges op til, og jeg synes også, at rammen faktisk har givet anledning til en væsentlig idérigdom, både i idégruppen og i den videre færd. Det har været en særlig udfordring, når man nu også skulle matche, at staten faktisk kræver en hel del, når der er tale om en ejendomshandel. Jeg vil ikke give noget tilsagn om at reducere den slags omkostninger.

Hr. Frank Aaen nævner en række af de spørgsmål, der er bragt op af Forbrugerrådet, som bl.a. i forhold til »no cure-no pay«-prin-